

МИРОЉУБ ТОДОРОВИЋ

ЗИНИ ДА ТИ КАЖЕМ

Шатро жваке

ДРИНКОСИ

Шетао сам с Мунгосом. Пролазили смо крај пивнице на Дорћолу када су нас напала тројица дринкоса. Нисам жикао шта су хтели.

Један ме је ухватио за офингере и унео ми се својом смрдљивом њокалицом у фасаду. Покушао сам да се отргнем. Он ме изненада цепнуо челом у тинтару. Посрнуо сам и јаукнуо. Мунгос је шапирао кулова и одвојио га од мене. Онда га је снажно опандрчио пеглом у лабрњу. Овај је ударио репом у ледину. Друга двојица су ухватила маглу.

НИСМО МОГЛИ ДА КЊАВАМО

Здравка, Сањиног рођака, иштутирала жена из гајбе. Дозлогрдио јој својим дуподеринама.

Замолио нас је да га примимо док се алавертише и пронађе нови кокошињац. Шта смо могли примили смо га.

Спавао је у мутваку и грозоброзно хркао. Нисмо могли од њега да књавамо целу ноћ.

ТЕШКО ЈЕ УБИТИ ЛОВУ

Тешко је данас убити лову. Мораш да будеш Тата Мата, Краљ Милан у свакој жилки, да ти раде вијуге ко компишка. Фрајери са којима правиш послове нису буздовани. Моћни су то гелиптери.

Ако осете да ниси добар у шљаки, да ти је зарђало кефало могу лако да те смунтају и ударе кеглу.

ПРОВАЛИО МЕ

Дуго ми је требало да дофурам до Бошка Плавог. Живео је у некој недођији под Авалом. Грабуљао сам га због неке безвезне ствари. Требала нам је гала цуга за журке а Плави је то набављао из Жабарије.

Позвонио сам на вратима гајбе. Троњар је отворио. Одсвирали смо срдачно химну. За њим је истрчао лајући огроман цукац стравиозног изгледа. Помиловао сам га по глави. Он ми је лизнуо шапу.

– Не цвикаш – испљуну Плави смејући се – провалио те.

КАСАПНИЦА

Готивим ту касапницу на Бајлонију. Имају добро месо, кобаје и чварке.

Газда уз касапницу има и печењару. У њој два дрмпуц мачора спремају и пеку гомиле пљески, ћевапа, кобаја и остали жњавез.

КУПОХОЛИЧАРСТВО

Сања воли да базари на распродајама и по секнд хенд тракељарама. Узима често безвезне и пишичне ствари. То њено купохолитарство нас доста кошта тако да често останемо без лове.

Кад јој звоцнем да треба да се уздржи од непотребног рикњавања шушки укопава ме да сам безвезњак, да не знам шта је добро и лепо, да сам шибер, стипса, циција.

Тако изрибан обично затворим плуцу и не упуштам се у даљу жваку.

НА АЕРОДРОМУ

Пратим френда Срђу на аеродром. Фура пословно преко гране да уговори неке клишераје.

Мало је под гасом. Воли путовања. Воли то што шљака. Готивимо га у клапи а и Мунгос га бренује јер моћно цепа.

На аеродрому фрка. Пуно живчане раје с децом и коферима.

Одсвирам химну са Срђом. Пожелим му срећан пут и ухватим тацу за Бегиш.

ДИЗАЈНИРАО СЕ КОКОМ

Славко Мутави исфурао нам је из клапе. Погинуо му син јединац у саобраћајки. Дизајнирао се коком коју је избунарио из очевог штека и у хорор трипу стрмопиздио се негде на Ибарској магистрали. Славко то није могао да преболи. Оставио нас је, иако је Мунгос готивио његову шљаку у клапи, и пропио се.

ЗИНИ ДА ТИ КАЖЕМ

– Како гамба? – пита ме Коле Штука.
– Није лоше, могло би и боље.
– Шта сада мутите?
– Ко ти штрика црева – аблендујем уз широки кез – зини да ти кажем.

САЊА ЈЕ БИЛА У ЗЕМБИЉУ

Дофурао са кући изјебан од шљаке. Одваљивало се и цепало цели дан. Стигао нам дивљи доп из Турске. Требало га је на брзак спремити за ваљање.

Сања је већ била у зембиљу. Нисам хтео да је будим. Бацио сам се у хоризонталу поред ње, не свукавши се, и убио сову.